

АНАЛІЗ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЇ СКЛАДОВОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ З УРАХУВАННЯМ СФЕРИ ОСВІТИ

С. В. Бреус, к.е.н., доцент

М. В. Савон, студентка

Київський національний університет технологій та дизайну

В сучасних умовах глобалізації та циклічності кризових явищ у світовій економіці будь-яка політика держави будується диференційовано в національному, регіональному та мікрорівневому аспекті. Уряд України поставив за мету трансформацію всього спектру економічних можливостей держави на інноваційній основі [1]. Проте держава зіткнулась з великою кількістю суперечностей, які виникають саме на цих рівнях. Таким чином економічна політика та інноваційний розвиток набувають особливого статусу провідника економічних державних реформ. Проте, існує певний розрив між практичним втіленням інноваційного розвитку економіки регіонів країни та науковим забезпеченням цих процесів.

В системі національної безпеки фінансово-економічна безпека виконує чітко визначені функції, несе на собі суттєве функціональне навантаження. Її сутність полягає у тому, що вона є матеріальною основою національної суверенності, що визначає реальні можливості в забезпеченні інших видів безпеки [2]. Тобто фінансово-економічна безпека – це підґрунтя для функціонування всіх інших її елементів (воєнної, технічної, продовольчої, екологічної) [3].

Під фінансово-економічною безпекою країни розуміють не тільки захищеність національних інтересів, але й готовність та здатність інститутів влади створювати механізми реалізації і захисту національних інтересів розвитку вітчизняної економіки, підтримки соціально-політичної стабільності суспільства. Фінансово-економічна безпека країни є відносною, навіть у найбільш економічно розвинутих і соціально стабільних країнах зі сталим політичним режимом можливі зовнішні несприятливі впливи [4]. У процесі інтернаціоналізації виробництва, включення національної економіки у світове

господарство, фінансово-економічна безпека країни дедалі тісніше пов'язується з міжнародною економічною безпекою.

Проте важливі рішення, які покладені в основу стратегічного економічного розвитку України після набуття незалежності, приймалися часто спонтанно, під тиском обставин, без належного наукового обґрунтування і врахування національних інтересів [1]. Тому перші роки існування Української держави позначилися руйнуванням значного економічного потенціалу, що дістався їй у спадок. Таким чином, економічний потенціал України, який є матеріальною основою національної безпеки, нині значно ослаблений. Тож лише створення власної системи фінансово-економічної безпеки надасть можливість уникнути потенційних руйнівних наслідків швидкого відкриття зовнішнього доступу до національної економіки, забезпечити її конкурентоспроможність, захистити вітчизняного товаровиробника та ефективно взаємодіяти з міжнародними фінансовими та економічними інституціями [2].

Економічна безпека на макрорівні характеризується безпекою підприємства, або ж певною сферою, в яку впроваджуються інновації.

Під економічною безпекою підприємства розуміють стан найбільш ефективного використання його ресурсів для запобігання загрозам і забезпечення стабільного функціонування як у теперішній час, так і в майбутньому. Важливими умовами та елементами у забезпеченні нормального функціонування підприємства є: оцінювання та управління економічними ризиками, загальний стан економіки [4]. Однак держава може стимулювати поглиблення науково-технічної кооперації між державними та приватними підприємствами, а також між ними, з одного боку, і вищими навчальними закладами та науково-дослідницькими інститутами – з іншого [1]. Така кооперація сприятиме узгодженню спільних економічних, фінансових, соціальних та екологічних інтересів суб'єктів та покращенню показників їх інноваційної діяльності.

У зв'язку з масовим впровадженням приватної вищої освіти і недофінансування державних вищих навчальних закладів відбувається зниження якості підготовки кібернетиків, хіміків, біологів, економістів, юристів та інших фахівців. У приватних вишах викладання студентам фундаментальних і професійних дисциплін здійснюється, як правило, на низькому науково-методичному рівні. Впровадження платної освіти в приватних і державних вищих навчальних закладах призвело до звуження конкурсного відбору найбільш обдарованих і здібних абітурієнтів [5].

З метою більш повного включення кадрового потенціалу вишів у процес затвердження інноваційної моделі розвитку економіки необхідно на державному рівні сприяти покращенню якості вищої освіти.

Держава могла б подбати про створення та впровадження стимулів, які спонукали людей до пізнання, створенню, тиражуванню і використанню інновацій з метою інтенсивного соціально-економічного розвитку.

Більш того, держава зобов'язана створювати умови для всебічного розвитку основної продуктивної сили суспільства – людини. Адже людський потенціал був і залишається головною складовою національного багатства і рушійною силою суспільного прогресу.

Список використаної літератури:

1. Андрійчук В. Г., Власюк О. С., Мокій А. І., Титаренко В. П. Розвиток зовнішньої торгівлі України та її економічна безпека. – К.: НІСД, 1996. – 148 с.
2. Економічна безпека: Навч. Посіб. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/1584072021588/ekonomika/ekonomichna_bezpeka.
3. Берлач А. І. Безпека бізнесу: Навч. посіб. – К.: Університет "Україна", 2007. – 280с.
4. Інвестиційна політика в Україні: досвід, проблеми, перспективи. За редакцією М. Г. Чумаченка. – Донецьк. – 2003. – 292 с.
5. Кучма Л. Утвердження інноваційної моделі розвитку економіки України // Освіта України. – 2003. – 4 березня. – С. 4.